

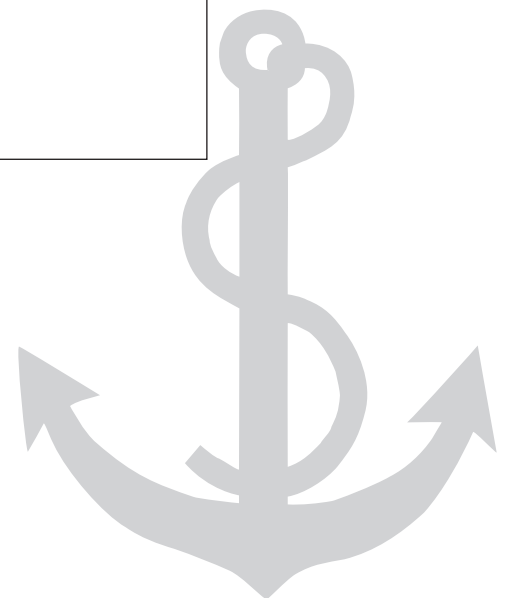
BLAD NR. 3/08
SEPTEMBER

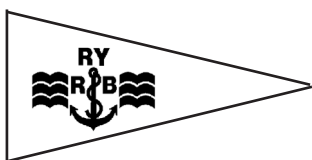

Ankret

SHOWBOAT

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Jes Weinrich	86890037
Næstformand:	Tommy Meldgaard	86890212
Kasserer:	Jesper Madsen	86785599
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Jørn Jensen	86945784

Bestyrelsessuppleanter:	Jan Ustrup	86848325
	Leo Nielsen	86945504

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Leif Westergaard	86510627
Broudvalg:	Morten Damholdt	86890987
Malerudvalg:	Per Brolund	86256785
Sikkerhedsudv:	Leo Nielsen	86945504
Miljøudv.	Hardy Nielsen	86892307
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen

Havneassistent Jan Ustrup

Havneassistent Leo Nielsen

Havneassistent Per Pedersen

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Else Jensen
Chr. Medom
Kim Würtz
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Trille Skøt-Jensen
Karen Johnsen
Frank Jacobsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Forsidebillede:

Foto
Birger Madsen

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

NB! NB! NB! NB!

**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er den.
1. Dec. 2008

Vigtige telefon numre

Vandforurening

(begrænset/lokal):

Skanderborg Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 87 94 00 00

Udenfor kommunens åbn-
ingstider ringes til chefen for

Natur og Miljø

Hans Brok Brandt

Tlf. 87 94 77 35

Vandforurening

i større omfang:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 56 14 48

Landbetjenten 86 89 14 48

Silkeborg Politi

Tlf. 87 23 14 48

Søværnets Operative Komando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Registrering af både/ afmelding/ændring

Lars Møller Tlf. 87 94 77 46

Gæsteregistrering af både

Ry Konfektur Klostervej 22

Jes Weinrich

Formanden har ordet !

”Ak ja, som tiden dog flyver” hører man tit de gamle sige. Nu ved jeg ikke om det er fordi jeg selv er ved at være deroppe af, men for søren hvor jeg dog synes de har ret! Det føles jo som i går, at jeg sad og nød de første forårs-solstråler ude på søen og tænkte på, hvor mange timer jeg skulle nyde i båden! Og nu sidder jeg så her, efteråret banker på og inden jeg får set mig om, skal jeg til at hive båden op af vandet. Næh, man skal lytte til de gamle, -tiden flyver faktisk!!!

Men modsat sidste år kan vi da være tilfredse med vejret. Der har været mange skønne dage, hvor solen jo ligefrem gjorde søen til det eneste rigtige sted at opholde sig, hvilket selv min kone også måtte indrømme. (At båden har sejlet som en drøm, gør selvfølgelig også oplevelsen en del mere positiv!)

Også i år har der været utrolig mange både i søsystemet, men trods enkelte fartbøller har der ikke været nogen voldsomme ulykker, hvilket jo er glædeligt. Det kan måske også skyldes at Skanderborg Kommune og politiet i år har været på søen. Alene visheden om at de kan være derude, kan forhåbentlig forhindre de værste fjolser fra at dumme sig, når de sejler rundt blandt os andre fornuftige sømænd!

I forhold til slæbestedet og trailerbåde har vi fortsat oplevet vanskeligheder. Det kan være svært for trailer-folket at forstå proceduren omkring nøgle til bommen. Vi må da også indrømme, at det ikke er det smarteste system i verden, når man skal henvende sig et helt andet sted i byen for at få adgang til søen. Derfor forstår vi godt, at trailerfolket bliver frustreret, når de kommer til en lukket bom. Denne frustration bliver selvfølgelig ikke mindre, hvis man så oplever, at folk der er til stede på havnen vil irettesætte dem og måske ikke virker særlig imødekommende. For at undgå en kamp mellem trailerfolket og de ”faste”, vil jeg derfor gerne opfordre til, at man blot oplyser om, hvor de kan købe nøglekort / blive medlem af klubben. Hvis der er anledning til diskussion så henvis i stedet til bestyrelsen eller havnekontoret.

Vi kan dog sige at samarbejdet med Ry Konfektur har været fantastisk, - de har taklet alle problemer upåklageligt.

Der har i sommerens løb været eksempler på, at fortøjninger og fendermonteringer i marinaen ikke har været i orden. Det er besluttet i bestyrelsen, at alle både i eftersommeren gennemgås af sikkerhedsudvalget. Eventuelle fejl og mangler vil blive påtalt, og hvis fejlene ikke udbedres vil båden blive taget op på land på ejerens regning og risiko. (læs i øvrigt paragraf 13 i ”regulativ for Ry Marina”). Denne drastiske beslutning er naturligvis kun et udtryk for, at det er meget vigtigt at sikkerheden er i orden og en mangelfuld fortøjning er til stor risiko for både materiel og mennesker.

Selvom der er lang tid til skal jeg også lige minde om, at alle både skal være oppe af vandet senest d. 15. november. Igen i år skal man være i god tid med at skrive sig på listen, hvis man ønsker at få sin båd opstillet på pladsen ved klubben.

I sommerens løb har der også været gode sociale arrangementer: Sommerfesten var igen en stor succes med masser af godt humør og danseglatte sømænd og sømændinder. Formanden var derudover for første gang med til ”musik på havnen”, og jeg må da sige: hvilken hyggelig dag. Jeg kan kun opfordre andre medlemmer til at deltage, for sådan en dag kan man kun blive glad af! Også pensionistturen gik godt, ca. 30 havde tilmeldt sig og havde en dejlig solrig dag. Det var dog lidt svært i år at skaffe både, og vi kan i bestyrelsen se, at der nok skal planlægges lidt mere, hvis det fremover skal kunne lade sig gøre at give pensionisterne denne gode oplevelse.

Nu venter vi så bare på at det skal blive d. 4. oktober, hvor vi skal opleve pigerne lave kulinariske mirakler til os alle. Her må jeg dog indrømme, at jeg er en smule skeptisk. Ikke fordi jeg betvivler kvindernes evner (joh, måske lidt min kones) men fordi jeg jo tydeligt husker, hvilken fantastisk menu mændene præstereede sidste år!!! Men selvfølgelig, -mindre kan da også gøre det, så jeg kan kun opfordre medlemmerne til at melde sig til på listen i klubhuset.

Når nu vi er ved dét med mad og køkken, kan jeg oplyse at Syska, vores trofaste leder i køkkenet, har valgt at stoppe til næste generalforsamling. Heldigvis er afløseren allerede fundet, nemlig Jane Rasmussen, som i forvejen var begyndt at involvere sig i festudvalgets opgaver. Bestyrelsen er naturligvis kede af at sige farvel til Syska, men er også meget taknemmelige for, at Jane vil overtage opgaven, og vi ser frem til samarbejdet.

Den gode skraldebåd har i sommerens løb vist sig at være en succes. Trofast har båden og dens besætning sørget for at affaldet er blevet bragt ind til land. Det er glædeligt, at en post som denne faktisk har så stor opbakning, og jeg vil gerne takke de gæve søfolk, som trods vejret altid stiller op og sørger for, at vi andre kommer til rene pladser!

Til slut vil jeg blot ønske alle medlemmer en dejlig eftersommer, forhåbentlig med et par gode timer ude på søen mens skoven falmer...

Formanden.

Bestyrelsessekretær søges.

Med stort set 30 års uafbrudt virksomhed som Ry Bådlaugs sekretær, ønsker Jens Hvass sig afløst på posten.. For eftertiden og for medlemmernes orientering om og indsigt i bestyrelsens arbejde for Ry Bådlaug og Ry Marina, er det vigtigt, at der fra samtlige bestyrelsesmøder og andre møder ligger et referat, som man til enhver tid kan vende tilbage til – og specielt vigtigt er det for nye bestyrelsesmedlemmer, der ikke har den historiske baggrund med sig.

Sekretærarbejdet indebærer ca. 12 møder årligt, da du deltager i hvert eneste bestyrelsesmøde der afholdes den første tirsdag i hver måned ekskl. juni, og andre møder, der holdes i foreningsregi. Derudover er der lidt arkiv- og andet arbejde.

Tidsmæssigt er sekretærposen overkommelig, idet der blot kort efter et møde skal skrives et referat, der kan klares på godt en times tid. Derefter skal referatet kopieres og lægges på kontoret til bestyrelses- og udvalgsmedlemmer, ligesom der skal hænges et eksemplar op til orientering for medlemmerne.

Der vil ske grundig sidemandsoplæring ved nuværende sekretær, der for øvrigt har indvilliget i at fortsætte som vikar for en nyvalgt sekretær, så der også er mulighed for at udeblive fra et møde i ny og næ.

Der er tale om et spændende job uden det helt store ansvar - udover referaterne. Man får et glimrende indblik i driften og administrationen af såvel foreningen Ry Bådlaug som havnen Ry Marina, og man lærer en masse spændende mennesker at kende via sekretærposten.

Er du interesseret i at afløse den nedslidte sekretær, eller kender du en der kan og vil, så kontakt bestyrelsen inden kommende generalforsamling – og gerne så hurtigt som muligt.

Bestyrelsen

Nå'ed mæ' mad.

Frank Jacobsen

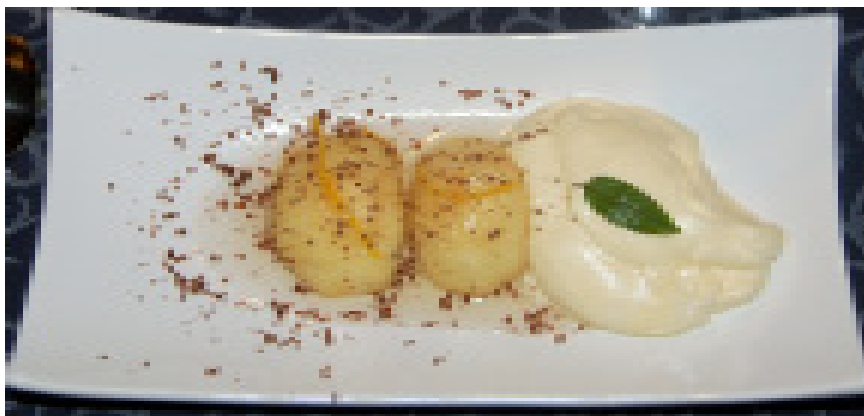
Citrusmarinerede pærer med Mascarponecreme.

Nu hvor sensommeren er over os, er det jo også ved at være frugttid og dermed en glimrende anledning til at være kreativ, med nogle af de dejlige frugter der ka' fås. Til denne enkle, men velsmagende, dessert skal der bruges nogle modne, ikke alt for hårde sommerpærer. (Er de af egen avl, eller selvplukkede hos venner eller familie, bliver det ekstra godt).

Der skal koges en lage af rørsukker, lidt vand, skald og saft af en økologisk citron. Lad lagen simre til sukkeret er smeltet, kom de skrællede, udkernede og halverede pærer i den varme lage, og sluk for varmen.

Pærene skal stå i lagen til de er kolde (gerne længere). Øs lagen hen over dem med mellemrum. Mascarponecremen laves af salmonellefri æggeblommer, som piskes med sukker og vanilje. Derefter piskes en flødeskum, og man skal bruge et bæger Mascarpone (fås i bl. a. Kvickly). Det hele vendes sammen, og vips - så har man Mascarponecreme. Mascarponecreme er en klassiker, der ka' bruges til mange desserter. Den bliver bl. a. brugt i Tiramisu.

Anret pærer og creme og riv en god mørk chokolade, gerne 70 %, henover og server. Desserten er nem og hurtig, og kan næsten ikke kikse.

Med madglad og optimistisk hilsen.

Frank.

Huskat

Optagning af både

Bemærk venligst at ALLE både skal være fjernet fra Ry Marinas broanlæg senest 15. november 2008.

Gå venligst i gang med forberedelserne til optagning af båden i god tid, så en enkelt weekend med dårligt vejr bevirker at du overskrider fristen.

Indtræder et eller andet ganske uforudset op til 15. november, så kontakt straks havnekontoret, så de ikke skal til at bruge tid på at ringe til dig for at få din båd på land.

Som medlem af Ry Bådlaug er man forpligtiget til at efterleve ”Havnereglement for Ry Marina” hvori ovennævnte tidsfrist er anført under punkt 2.2.

Tovværk i Ry Marina

Samtidig med, at båden fjernes fra bådepladsen i Ry Marina skal ALT tovværk fjernes fra pæle og broer. Tovværk der ikke senest 15. november er fjernet fra broanlægget vil blive indsamlet af broholdet og destrueret.

Man bør vænne sig til at medtage alt tovværk, når båden glider ud af pladsen for sidste gang, for at komme på land.

Vinteroplægning af både på Skimminghøj

Der ser også i år ud til at blive trængsel på Skimminghøjpladsen. Alle der ønsker at gøre brug af pladsen skal kontakte havne-

kontoret for at det kan sikres, at pladsen bliver anvendt optimalt. Både, der hensættes uden tilsladelse og trailere og bukke, der ikke er mærket vil blive fjernet fra pladsen på ejers regning.

Se særlig omtale af vinteroplæg-

ning på Skimminghøj.

Husk nu at få båden tømt helt for alt udstyr – også pulverslukkere, idet der bliver noget af et svineri i båden, hvis en uindbudt i løbet af vinteren tømmer pulverslukkeren ud over bådens indre.

Afstivning af oplagte både.

Sørg for solid afstivning af din båd, hvis den skal stå på Skimminghøj-pladsen. En usikker afstivning af din båd udgør en risiko for nabo bådene, når vinterstormene sætter ind.

I forbindelse med oplægning af båden er det klogt at anbringe båden med stævnen ud mod knæhegnet, således at alle bådene kommer til at ligge med agterenden ind mod kørevejen i midten af pladsen. På denne måde er det meget nemmere – både for os selv og for vagtmanden - at holde øje med, om der er eller har været ubudne gæster i båden.

Oprydning på Kløftehøj opbevaringspladsen

Som det står i vores havneregle-

ments punkt 5 **SKAL** alt grej være fjernet fra pladsen på Kløftehøj senest 15. november. Kløftehøjstyr, der efter denne dato henligger på pladsen uden forudgående aftale med havnekontoret, vil blive destrueret af bestyrelsen, der har ansvaret for at pladsen efter 15. november henligger tom og rengjort. Det er nødvendigt her at understrege, at **ALT** ikke fjernet grej destrueres uden videre, hvis ikke grejet er tydeligt mærket med ejers identitet, som det jo skal være.

Optælling af grej og udstyr samt budgetønsker.

Ry Marinas udvalg har et fast arbejde i september, der hedder

opgørelse over diverse grej og udstyr, så udvalgene og bestyrelsen kan danne os et overblik over, hvad der evt. skal suppleres med til næste år, så ønskerne til nyanskaffelser kan lægges ind i budgettet.

Er der ting der skal repareres, ændres eller nyanskaffes, så er det altså nu udvalgene skal i gang. Budgetønskerne for 2009 skal være bestyrelsen i hænde senest til første bestyrelsesmøde i oktober.

Trille Skøtt-Jensen

”Det er da egentlig underligt, der ikke er flere både ude?” sagde kaptajnen på Rulle 3. Riverboat var på sit højeste i Silkeborg og kaptajnen var nu i færd med at sejle konen og en flok af hendes veninder fra Ry til Silkeborg. Med sig havde han en god kammerat, der beværtede pigerne, det bedste han havde lært. Han tryllede lækre fade med ost, pølse, paté og vindruer frem, alt imens han sørgede for at hælde rigeligt med vin og drinks på dem. Søen var ikke helt stille, der var en anelse bølgegang og det småregnede. Men det gjorde intet. Humøret var højt allerede ude på Birksø. Rulle 3 var nået til Julsø, uden de havde stødt på så meget som en enkelt kano – og Julsø lå nu helt grå og øde foran dem. Klokkeren nærmede sig halv ni om aftenen, så hvis Silkeborg skulle nås mens musikken stadig spillede, så skulle de have lidt fut på. Heldigvis var der råd for det. For Rulle 3 var ikke bare rød. Den kunne også sejle stærkt. ”Hold lige fat i glassene piger, for der er ingen på Julsø, så vi kan godt sejle stærkt henover den”, sagde kaptajnen og drejede hovedet bagud. Da han havde sikret sig at alle drinks var i sikre hænder, tog han fat om gashåndtaget og trykkede det frem. Inden længe fløj Rulle 3 hen over søen og følelsen af frisk luft og søvand og vind i håret begejstrede alle. Det var faktisk første gang, at Rulle sejlede stærkt hen over hele Julsø. ”For normalt er der andre både og så planer vi ikke, men motoren har skide godt af det, forklarede kaptajnen gæsterne, mens han tog gassen af i god tid før snævringen. ”Nej, men der kommer politiet

da”, sagde en af kvinderne.

Først blev der helt tavst. Politiet? I Julsø?

”Hvad fanden laver de her? Er de ikke til River Boat?” vrissede konen, ved synet af den grå gummibåd med fire mænd og blå blink, der var på vej hen til dem. ”Det kan de ikke være bekendt, sådan at ligge og gemme sig” slog hun fast. Alle de andre var stille. Hun vaklede ned i kahytten og begyndte at finde redningsvestene frem. For det var i hvert fald i orden. Kaptajnen var ædru – så det var også i orden. Men så var der alt andet ellers galt.

”Hvorfor tror du, vi stopper dig?” spurgte politimanden høfligt henvendt til kaptajnen.

”Jo – jeg har jo sejlet for stærkt. Det må I jo have set, Ved I hvor stærkt?” spurgte han lettere forventningsfuldt. For der er jo noget med, at når mænd sejler stærkt, så vil de egentlig gerne have at andre ser det. Men politiet havde ikke en fartmåler med.

”Men du sejlede i hvert fald meget for stærkt, sagde politimanden – efterfulgt af: Må jeg se dit kørekort? For Rulles store motor krævede nemlig, at føreren har et såkaldt speedbåds kørekort.

”Nej. For det har jeg ikke lige fået taget endnu”, sagde kaptajnen ærligt – mens han ærgrede sig over, at han ikke havde fået meldt sig til det kursus.

”Men det har jeg”, råbte kone begejstret og bøjede sig lettere vaklende ud over rælingen. ”Men I skal sgu være glade for jeg ikke sejler – for jeg er skidefuld” grinede hun – ganske imponeret over sin egen sjove bemærkning.

Politimændene smilede overbærende. De var efterhånden pjask våde - der var nemlig ikke noget tag over deres hurtigtgående speedbåd og regnen silede nu ned over Julsø.

”Nå – men må vi så se dit speed-

båds kørekort”

”Nej – det kan I ikke, for det har jeg aldrig på mig” Konen grinede højt nu – for hele situationen var ærlig talt lidt komisk, med Rulle liggende der i silende regn på Julsø og en gummibåd med fire mænd hængende ved rælingen. Mens den ene politimand tænkte over, hvordan den situationen med de manglende kørekort skulle grejes, tjekkede den anden redningsveste. En mand fra kommunen var også i gummibåden – med medbragt Pc og han tjekkede bådens registreringsnummer.

Henvendt til kaptajnen spurgte politimanden nu - ”Ved du egentlig, hvor stærkt du må sejle her?” og da han fik det rigtige svar – ”8 knob”- takkede politiet af med et venligt, men formanende, ”og sejl nu lidt langsommere. I får en bøde med posten” lagde de væk fra Rulle, der nu tøffede resten af vejen til Silkeborg.

”Men hvordan kan politiet have tid til at være her, når der er Riverboat? spurgte kaptajnen og konen hinanden.

Se dette er en sandfærdig historie, der overgik mig. Og jeg måtte flaks finde svaret på, hvad pokker Silkeborg Politi da tænkte på. At være på en næsten øde Julsø, alt imens Silkeborg Havn er propfuld af trofaste både med tilhørende lystige bådejere. Vi har fået en behørig bøde, der er betalt. Og fremover passer vi bedre på farten. Ikke bare på grund af vores pengepung. Men også af mange andre grunde. Forklaring på dette kommer i næste nummer.

Rulle var ikke den eneste der blev nakket den dag. I alt 17 fartøjer blev tjekket – heriblandt tre kanoer – der blev uddelt fire bøder – alle for at have sejlet for stærkt og derudover havde en glemt sit kørekort (mig) og en båd havde ikke nok redningsveste med.

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Mark champignon

Hvis ikke jægerne ”knalder” i skoven, så læg båden ind til en af broerne og gå bare derind. De stille jægere I måske møder er ikke bevæbnet med meget andet end kniv, børste og kurv, og har kun øje for skovbundens lækre specialiteter – svampene, for det er jo dem de søger og plukker. Og svampenes frugtlegemer er i øvrigt kun de mindste dele af hele svampen. Frugtlegemerne på svampen svarer stort set til æblerne på træet. Myceliet som er svampens grene og rødder, ”altså træet” lever af og gror på visnede blade, grene og døde græsrodder nede i jorden, men det ser man ikke meget til. Dog kan man ane lidt om ”svampetræets” størrelse og alder, da mange svampe danner hekseringe. Disse fremkommer når svampen har ”spist” alt indenfor ringen, og vokser udad ret konstant med ca. 10 cm om året for at finde ny næring. Så bare divider hekseringens diameter med 20 cm, så har I nogenlunde styr på svampens alder. Jeg har for mange år siden læst, at ved Stonehenge, I ved det der gamle solur af granitsten de har ovre i England, fandtes der hekseringe på op til 70 m i diameter. Det svarer så nogenlunde til en alder på 350 år, ret fantastisk, ikke! Så lad os være taknemmelige for, at Munkene med deres store platfodede fødder og fladtrådte sandaler ikke trampede på disse svampes spæde start. Vær lidt ydmyg og

forsigtig når I samler svampe, prøv at undgå at beskadige myceliet alt for meget – skær svampen af nede ved jorden med kniven, så myceliet/roden ikke rives i stykker, som hvis I bare brutalt rykker svampen op.

Nu bliver det rigtig spændende at se hvad udbyttet af svampehøjsæsonen ender med i år. Sidste år, sensommeren og efteråret 2007 gik jo, sandsynligvis på grund af det kølige vejr, ikke over i historien som en sæson hvor man bare kunne hente ubegrænset af svampe på mark og i skov. Trods ihærdig søgen var det eneste jeg fik i fryseren 10 halvkilos pakker blancherede Paryk Blækhatte høstet midt i september. Men de er faktisk også rigtig gode, og så optræder de gerne i store mængder hvor man finder dem. Derimod havde jeg bedre held med Østershatte i begyndelsen af december. I tørre vintre kan man normalt finde Østershatte hele vinteren igennem, men det fugtige og kolde vejr vi havde fra starten af januar og fremad bevirkede, at svampene simpelt hen ”druknede/rådnede” og blev smattede og ulækre. Jeg fandt to store kurve fine Østershatte første uge i december som jeg efter børstning og tør – rensning bredte ud på underlag øverst i kumrefryseren, så de blev ”løsfrosset”. Efterfølgende kunne de så opbevares i plastposer uden at hænge sammen. Ved tilberedning tog jeg den mængde Østershatte op som

jeg skulle bruge, og skar dem efter nogen optøning i ca. 2 cm brede strimler, hvorefter de kom på den varme pande medens de stadigvæk var halvstive og lidt frosne. Et lille fif jeg nogen gange bruger til Østershatte er, at smuldre en halv kraftterning i stegesmørret, det fremhæver ligesom smagen i svampene.

Men alt dette var jo sidste år og kun til efterretning, og til at tage ved lære af! Så lad mig vende tilbage til hvor vi står nu her ved starten af oktober, hvor vi normalt på denne tid er inde i den sidste halvdel af svampesæsonen!

Kantareller kan I finde fra juli og næsten lige til frosten tager dem, så der er stadig en mulighed for disse. De befinder sig ligesom Pig Svampe bedst på sandede jorder, og det er der mest af i vest Jylland nedenfor Højderyggen, samt oppe i flyvesandet i nord Jylland. Det er ikke mange af dem jeg er rendt over her i det østlige Jylland.

Den spiselige rørhat – Carl Johan og alle de andre rørhatte kan stadig findes, hvis altså ikke dyrene har ædt dem alle sammen. Rå – og Dådyr er jo vilde med dem, og gnaver dem somme tider af helt nede i jorden. Og der hvor Fasaner, Egern, Skovmus og Snegle har gnavet kan man jo bare ”pudse af” med kniven. Det værste er nok de små fluelarver som helt kan have ødelagt en svamp indeni. De starter som regel fra bunden og æder sig op gennem stokken og til

Paryk blækhat

sidst op i hatten, uden at det kan ses udenpå. Nu vil I nok synes at det næste her er lidt ulækkert, men en enkelt lille fluelarve kan hverken ses eller smages efter endt ristning af svampene, hvis man altså ikke har fundet så mange af dem og vil have svampe til aften! Stor Parasolhat og Rabarber Parasolhat kan også stadig findes, den sidste ofte i gammel granskov. Rabarber Parasolhatten opgives i bøgerne til, at ikke alle tåler den lige godt, men jeg selv med familie samt de gæster jeg har serveret den for, har spist den paneret med største velbehag og uden problemer i nu omkring 40 år. Så hvis I ikke har prøvet den før og er bange for den, så prøv med en lille portion første gang! Paneret Parasolhat på et stykke rugbrød er simpelt hen det rene guf, som man godt kan gå og længes efter! Af øvrige lamelsvampe som er fremme på denne tid skal nævnes: Champignon og Honningsvampe indtil frosten tager dem. Violet Hekseringshat og Gran Svovlhatte kommer begge allersidst på sæsonen og har det fint, også når den lette nattefrost er begyndt. Men husk altid at få kyndig vejledning når I giver Jer i lag med lamelsvampene, og tag aldrig nogen chancer. – Ud med dem hvis der er den mindste tvivl! Husk lige på, at Honningsvampe ikke må spises rå, men bør varmebehandles ved kogning eller stegning i ca. 20 minutter.

Jeg har i tidligere spalter givet nogle tip om hvordan man gemmer samt tilbereder de forskellige svampe bedst muligt. Og det vil jeg her supplere og gentage, med vore erfaringer om nogle af de måder som med held kan anvendes til at gemme svampe på til senere brug.

Det er aldrig lykkedes mig at soltørre de store svampe. Der er hverken sol eller varme nok ved den tid hvor man finder flest af disse. Men tørring af svampene på riste over en brændeovn eller i ovn med blæser og åben ovn låge

har vi udført med held. Varmen skal bare holdes så tilpas lav, at ikke svampene bliver kogt i deres egen væde. De rensede svampe skæres i 3 – 4 mm tynde skiver, og bredes derefter ud over risten. Under tørringen skal de så vendes af og til således alt væden drives ud af skiverne. De tørrede svampe kan holde sig i flere år i tætslutende glas med skruelåg. Ved anvendelsen har vi smuldret eller klippet disse svampe ned i sovs, og de giver en rigtig god smag.

Bortset fra Østershatte som jeg skrev om indledningsvis vedrørende løs frysning, er det ikke lykkedes at fryse og genoptø hele svampe uden at de bliver smattede. Men de kan fint gemmes efter en blanchering, og det er også den måde vi har gemt langt de fleste svampe i fryseren til senere brug. Når der er mange svampe plejer vi at blanchere dem i en stor gryde ved at starte med noget smør i bunden af gryden, og så hælde de rensede og skårne svampe i og lade det simre indtil svampene har afgivet så meget væde at de er helt dækkede. Der skal selvfølgelig vendes rundt i dem en gang i mellem således de alle bliver nogenlunde ens varmebehandlet. Derefter hældes svampene over i et stort lervad til afkøling. Når svampene er kølet noget af øses de over i portionsdåser. Og når de er helt kolde kan låget sættes på, og de kan puttes i fryseren. Jeg plejer at sige, at de sådan cirka er halvt tilberedte ved denne proces. Ved anvendelsen tøs de så op og ristes færdig og er faktisk lige så gode som frisksamlede svampe. Jeg har ikke skrevet noget om svamperetter, dette emne vil jeg overlade til Frank. Da han er helt ny i redaktionen og vores nye Gourmet' skribent, må hans smagsløg endnu være friske i toppen, og derfor er han nok bedre til dette!

For Jer der har interesse for at lære at samle svampe, eller allerede er blevet inficeret med svampesamlerbacillen er disse spalter vel o.

k., men hvis I overhovedet ingen har interesse har for det emne kan I, når båden er fortøjet, bare tage Jer en vandretur op i den smukke efterårsskov, der er så mange farver og indtryk at hente, samt dejlige krydrede dufte at indsnuse fra det visnende løv, og det er nu heller ik' så ringe endda!

Kurt

Hørt på restauration:

Tjener! Jeg vil tale med inspektøren! **Nu'!**

Det kan desværre ikke lade sig gøre, Hr. – Han spiste af svampestuvningen en times tid før Dem!!!

Den her må vi osse lige have med, selvom "svampene" måske er uden skyld i dette!

Ifølge statistikken, er der tre kvinder på 85 for hver mand i samme alder!

Men så er' det for sent!!!

Kantarel

Karl-Johan

Sort trompetsvamp

Chr. Medom

Det er altid en særlig oplevelse at overnatte i båden den første gang i sæsonen. Det vuggende element, de nye lyde og den kølige luft. Og når man ligger i køjen under den lune dyne får man en fantastisk god søvn. Dette var også tilfældet i år, omkring pinsen midt i maj, hvor solen stod op ved 5 tiden. Omkring kl. 04.30 starter fuglelivet i Ry Marina. Der er travlt derude over vandspejlet, svalerne, lappedykkerne, blishønsene, ænderne og ikke mindst mågerne er i fuld gang med at markere deres tilstedeværelse. Min første tanke er: ”Det er dog en voldsom larm derude, - midt om natten, kan de dog ikke dæmpe sig lidt?” Men med lidt eftertanke må jeg jo erkende, at det er mig, der er trængt ud i fuglenes territorium. Her praler jeg med, at elske og nyde naturen; og når så den udfolder sig, så klager jeg. Nej, tænker jeg besindigt, og vender mig om på den anden siden i køjen.

De høje fugleskrig dæmper sig ikke. Ikke nok med det, nu lander et mågepar på bådens kaleche! Herfra er det åbenbart sikkert og bekvemt at skribe morgensangen ud. Nej – nu er det dog for galt. Det er i orden at skulle finde sig i mågernes højlydte skrig, når det finder sted ude fra søen, bådebroen eller eventuelt fra de andre både. Men at sidde lige på min båd, det er for meget! Ud fra

Når mågerne generer.

den lune dyne - og op i cockpittet. Ganske rigtigt, to velnærede måger spadserer nu rundt på bådens kaleche; skiftevis med gnæggende og skrigende lyde. Nu er tålmodigheden ved at være opbrugt. Jeg forsøger først at vugge båden, det gør ikke større indtryk på mine gæster, tværtimod. Den ene kvitterer med en mågeklat af en anseelig størrelse. Gennem den lyse kaleche kan jeg se konjektoren af et spejlæg. Det er dråben, der får bægeret til at flyde over. Med et elegant baghåndsslag rammer jeg den ene måges ben under svømmehuden, - det hjælper. Begge måger forsvinder øjeblikkeligt. Sådan skal de have det, triumferer jeg til konen, der undrende ligger og følger optrinnet. Men efter 10 minutter er der igen måger på kalechen og manøvren gentages, og nattesøvnen er slut.

Denne nærkamp kan imidlertid ikke fortsætte. Der skal udtænkes en anden langsigtet strategi i kampen mod mågerne og deres klatter. Nu er det sådan, at Ry Marina er beliggende i den bedste, smukkeste og mest frodige natur, og det nyder vi hver gang vi befinder os i havnen. Derfor skal vi også erkende, at vi befinder os på fuglenes territorium. Ved udsejling til Birksø passerer vi kolonien af hættemåger, og betragter man havnen over mod møllen, ses sølvmåger, og den mere sjældne måge med navnet svartbag er også observeret i området. Det skal ikke ændres, men bådkalechen har ikke godt af mågernes klatter. Hvordan værner vi os mod dem?

Mågerne har efterhånden indtaget mange hustage i danske havnebyer – hvor de er til stor gene for husejerne – og med tiden er der udviklet mange gode råd til bekæmpelse af mågernes gener. I flæng vil jeg nævne følgende: Net, fuglepigge, wirere, fugleskræmsler, skræmmelyde, oliering af

æg, dummy æg og endelig det ultimative, nemlig nedskydning. (hvilket naturligvis kræver myndighedernes tilladelse). Men det har vist sig, at mågerne har en fantastisk tilpasningsevne og lader sig ikke fjerne med det samme.

Nogle af metoderne er effektive i den forstand, at mågerne flytter sig – men blot til alternative pladser – tæt ved. Har de først slået sig ned et sted, er de så godt som umulige at fjerne, men de kan altså godt flyttes. En af de mest effektive metoder er opsætning af wirere. Metoden kendes fra bl.a. andre lystbådehavne, hvor der over broerne er opsat wirere eller liner, hvormed man forhindrer, at måger, ænder og andre klattende fugle sætter sig.

Men tilbage til min bådkaleche, der skal beskyttes mod mågernes klatter. Allerede sidste år så jeg en løsning, udtænkt og produceret af et medlem af Ry Bådlaug, nemlig Johnny-GT. Han havde sin båd liggende yderst på bro F, og netop her syntes mågerne at have fundet deres yndlings-hvilested. Dette kan ses tydeligt på de både, der ligger der. Johnny-GT er jo som bekendt en dygtig håndværker og idemand. Båden blev monteret med et mågefang, der kan sammenlignes med et mini tørrestativ, monteret fra hæk til mast. Med ca. 6 tørresnore hindrer det mågerne i at lande på kalechen, og hokus pokus - problemet er løst. Mågerne er ikke helt dumme. Fra luften iagttager de landingspladsen og sikrer sig, at de efter landingen også kan lette igen med deres store vingefang. Er betingelserne ikke til stede, finder de et andet sted i nærheden. Snorene skal helst være farvede og ophænges i 30 til 40 cm højde og i en afstand af ca. 50 cm. Hættemåger har et vingefang på 94 – 105 cm. Det skal de navigere med og derfor går de ikke ned, hvor der findes

forhindringer.

Foreløbig har jeg monteret en "husmandsløsning" på min båd. Tre røde liner, der fra en stage i hækken går i vifteform til UHF antennen, masten og en bådshage i bagbord side. Jeg har siden overnattet flere gange i båden, nu uden de ubudne gæster. Nuvel. Klatter fra svalerne og andre småfugle er der stadigvæk, men de generer ikke i samme grad.

Vigtigst af alt, - de eftertragtede overnatninger i den vuggende køje bliver nu gennemført fredfyldt, uden afbrydelser af de klattende og larmende måger på kalechen.

Hvis er de 3 master ved servicebygningen?

Sommeren igennem har der uden erjermands identitet ligget 3 master til sejl både og flydt bag servicebygningen. Der skulle de naturligvis ikke have ligget! Enten skal masterne være monteret på båden eller ligge hjemme. Måske kan det også via bestyrelsen gives tilladelse at bruge vores sommeropbevaringsplads på Kløftehøj, der er beregnet til bukke, trailere og lignende.

Vi har en forpligtelse til at der altid er rent og pænt på og ved havnen, og derfor kan vi ikke tolerere, at enkelte medlemmer bruger området til oplagsplads for bådeudstyr og grej.

Masterne bliver fjernet af bestyrelsen, hvis det ikke allerede er sket, men i så tilfælde kan du rette henvendelse til bestyrelsen og få oplyst, hvor masten kan afhentes.

Benyt gensynet med masten til en gang for alle med vandfast tuschpen at skrive dit navn og bådenummer, så vi ikke kommer i samme situation en gang til.

Både, udstyr mv, der henligger på de områder Ry Marina ejer eller har lejet skal være tydeligt mærket med ejers identitet. Sådan har det været i mange år, og sådan er det altså endnu.

Bestyrelsen

Ry Bådlaug byder velkommen til:

Lau Akstrup	Jensen	Silkeborg
John	Jensen	Skanderborg
Nina	Bjerring	Ry
Henik	Kruse	Ikast
Lone og Kaj	Andersen	Hørning
Tommy	Mikkelsen	Risskov
Mikael	Jakobsen	Skanderborg
Sonja	Pedersen	Sønder-Omme
Benta og Kristian	Jensen	Nørre Åby
Dalthor Rolschau	Hansen	Århus N
Svenn	Nielsen	Sorring
Ole	Gammelgaard	Ry
Brian	Levinsen	Hammel
Mike Midtgaard	Laursen	Silkeborg
Bjarne K.	Jensen	Ry
Mari-Ann	Togsverd	Risskov
Henrik	Soele	Hovedgård
Bruno	Tollund	Silkeborg
Per	Vilsen	Brødstrup
Elsebeth	Jensen	Give
Bjarne	Kristensen	Ry
Knud	Lambertsen	Sorring
Jens	Glavind	Østbirk
Gunner	Johannsen	Bjerringbro
Mads	Jensen	Ry

Månedens profil.

Bent Bach

Bendt Back, ja, det er ham der i over 20 år har fragtet vores affald ude fra broerne og hjem til Marinaen. Han har, om nogen, taget skraldet.

Vi skal helt tilbage til 1981, hvor Bendt Back blev valgt som suppleant til bestyrelsen. Samme år, på Valdemarsdag, drog Bendt, Harry Hansen og Jens Hvass til Skanderborg, hvor de fik overrakt en fane til Ry Bådlaug, skænket af Danmarkssamfundet.

Året efter blev Bendt menigt bestyrelsesmedlem. Han blev her valgt til formand for fest- og aktivitetsudvalget. I løbet af et par år, blev der så store opgaver i disse to udvalg, at man delte dem i to. Bendt blev formand for festudvalget og Willy Kjeldsen for aktivitetsudvalget.

Bendt påtog sig også rengøring af Skimminghus samt plæneklipping. I 1987 gik Bendt af som formand for festudvalget.

Når Bendt var ude at hente affaldsposer ved broerne, var det med hans egen båd "Elben". Det var jo ikke altid lige lækkert at tage fat i sækkene. Tit var de overfyldte, eller der havde været dyr og flået sækkene itu. Engang fik Bendt svinet sin båd til med spildolie, som ubetænksomme mennesker havde puttet i en affaldssæk, hvorfra olien sivede ud på dækket.

Men der var da også dejlige oplevelser derude i systemet. F.eks. en tidlig sommermorgen, da Bendt og fru Else sejlede op ad åen på den ugentlige skraldetur, oplevede de et par rådyr der svømmede over åen. Det var et fantastisk syn.

I 2007 fik Bendt tildelt klubbens fortjenstpokal.

Senere samme år blev Bendt desværre ramt af en blodprop, som satte en stopper for hans aktive virke for klubben.

Arangementskalender:

OKTOBER

Lørdag den 4. kl. 19.00

Pigemad.

Et stærkt hold af virkelige gastronomer vil fremtrylle helt specielle kulinariske oplevelser. En aften man absolut ikke må gå glip af. Hold øje med opslagstavlen i klubhuset og skriv dig på. Begrænset deltagerantal.

Søndag den 26. kl. 10.00

Standerstrygning.

Sejlsæsonen er slut, og det er tid at stryge klubstanderen, og officielt vinterklargøre havnen. Der bliver som sædvanligt serveret kaffe og rundstykker i vores hyggelige klubhus.

NOVEMBER

Tirsdag den 11. kl. 19.00

Møde med bestyrelsen

Klubaften, hvor det er muligt at fremkomme med ideer og forslag til bestyrelsen, samt drøfte disse med de fremmødte medlemmer.

DECEMBER

Søndag den 7. kl. 14.00

Juletræ for børn og voksne.

Juletræ for børn og voksne. Den traditionelle julehyggedag med underholdning og slikposer til børnene og julegløgg med æbleskiver til de lidt ældre.

Else

Kim Würtz

En dag på havnen

Egentlig ville jeg skrive om hvordan et bådsalg opleves, set fra bådens synspunkt. Men sådan skulle det ikke gå, derimod bliver det lidt om et møde med en gammel mand, som ikke er medlem hos os, men alligevel kan bidrage til klubbens gode image rundt i landet.

En dag, kort efter at vi havde solgt vores båd, vil jeg en lidt sen aftenstime aflevere noget i ”vores” båd, dette er selvfølgelig aftalt med den nye bådejer. På vej ud til båden ser jeg en person der ligger på broen, kun kroppen er synlig. Jeg får bange anelser om at noget alvorligt er hændt personen, men er dog også klar over at det ikke er havnefogeden, da det jo ikke er hovedet han mangler.

Jeg skynder mig hen til personen, som heldigvis ikke er kommet noget til, eller har fået et ildebeholdende, men derimod er meget interesseret i broernes konstruktion. Jeg taler lidt med ham om at det jo er broholdet der står for istandsættelse og vedligehold af broerne.

(Det skal lige siges at mens vi taler, ryger han pibe, og på intet tidspunkt tager han piben ud af munden for at tale, det er sgu svært for en tidligere piberyger at holde koncentrationen under sådanne forhold)

Grunden til at manden (Aage) er så interesseret i brobygningen

er at han selv skal til at slå en ny bro, hvor hans båd skal ligge (Fyn et sted), og han skal selv betale for opsættelsen. Uden at vide det så skulle det vist nok være rigtig dyrt at få lavet det professionelt, ligesom disse broer.

Da jeg fortæller at godt nok er disse broer lavet professionelt, men det sker på frivillig basis, af klubbens medlemmer, ligesom festudvalget, pladsudvalg og alle de andre udvalg som gør at klubben fungerer i hverdagen, alle er på frivillig basis. Han kigger på mig, som om jeg er faldet ned fra himmelen, og siger : Det var lige godt,, og så en masse udtryk som ikke egner sig til at blive trykt i Ankeret.

Det er jo lige det koncept jeg ville ønske vi havde i vores lille havn, men det er jo nok nemmere at melde sig ind Ry Marina, og håbe på at få en bådplads, da de store sejlafstande alligevel ikke er noget for fruentimmeret derhjemme (det var hans ord)

Jeg spørger ham om hvorfor han netop besøger Ry Marina for at kigge på broer, han svarer at det såmænd var fordi, han flere gange havde set både i havet, hvor der stod et nr. og så Ry. Han var så rejst til Ry med det ene formål (udover noget familiebesøg) at besigtige havnen.

Jeg fortæller Aage, som næsten er blevet en ven, at han selvfølgelig er velkommen til at melde sig ind, han skal såmænd bare møde en mandag og tale med havnefogeden, så kører resten af sig selv.

Jeg fortalte at vores klub jo nærmest er ved at opnå national anerkendelse, da vi jo har medlemmer

fra både Ikast og Fyn, de er forøvrigt alle rigtig rare og vældigt sjove at være sammen med.

Når man får en snak med en der er klar til at opgive havet, alene for de forhold der er i Ry Marina, så bliver man sgu da lidt stolt, af at være en del af noget der fungerer så godt.

Og så lige til slut

Mellem venner..

- Konen og jeg havde et stort skænderi her forleden.

- Nå da, om hvad ?

- Jeg ville ud og sejle og hun ville hjem og besøge sin mor.

- Og hvordan havde hendes mor det så?

Brobygning i Ry Marina

Blå Flag inspektion på Ry Marina.

At få Blå Flag for til at vejre over en havn, er ikke noget man bare får. Det er noget man skal gøre sig fortjent til via diverse miljø- og andre tiltag og faciliteter.

I mange år har flaget med god grund vejret over Ry Marina, og ved flag komiteens kontrolbesøg på Ry Marina i sommer, var der da heller ikke noget at komme efter. Alt var som det skal og bør være, hvorfor vi slap igennem inspektionen uden bemærkninger. Blå Flag stiller også krav til vandkvaliteten, og netop vandkvaliteten er blevet mærkbar bedre i år – i hvert fald hvad angår sigtedybden, der selv her først på efteråret var på 1,85 m i Allingå. Mange har nok her i sommer bemærket, at man ofte kan se bunden helt ned til et par meters dybde, og det er altså noget helt nyt for os brugere af Gudenåen og søerne. De skriftkloge biologer og andre kyndige er ikke ret meget i tvivl om, at årsagen til det klare vand skal ses i sammenhæng med indvandringen af den sribede vandremusling, der har bredt sig med lynets hast over hele søsystemet. Denne musling, der i dag er mangfoldig som himlens stjerne, lever blandt andet af alger, og dem har de altså kunnet holde nede på et lavt niveau i år.

Sekretæren

Nu er sommeren desværre ved at være slut, men man kan da tænke tilbage på nogle herlige dage på søerne. Nu for eksempel da min absolut bedste svoger lagde fra land i et mægtigt humør, med min kære søster. Et godt stykke ude på Julsø falder bemærkningen: ”Fik vi taget landstrømmen?”. ”Ja da, se selv”. Et sort kabel bliver vist frem, men ak, stikket manglede. Det fandt de heldigvis da de med bævende hjerter vendte tilbage til bro E 40. Her nævnes naturligvis ingen navne. Stikket sad i dåsen, Ry var ikke mørklagt og broen stod endnu. Med lettede hjerter gik deres varmeste tanker til broholdet og resten af søens folk. Få dage senere sejlede vi i korttege, to både, mod Silkeborg. Vejret var forrygende, solen skinnede fra en næsten skyfri himmel, temperaturen høj, meget høj. Vi besluttede at binde bådene sammen på langs, stoppe motorerne og bare drive rundt på søerne. Efter en times tid, og et par slotsaftapninger, besluttede vi at fortsætte mod Silkeborg. Min absolut bedste svoger fra E 40, ingen navne nævnt, sprang op og tog de forreste fortøjninger, med en fod på hver båd. Det skal jo gå galt, og det gjorde det. Et mægtigt

plask da han forlod det tørre, men det var altså også varmt. Efter lidt plasken rundt om båden, kravlede en våd, bæverlignende person op ad badestigen. Det var bestemt ikke noget kønt syn. Her syntes jeg godt at klubben, der i det daglige kommer op med virkelige gode initiativer, kunne bevilge en badehætte, jeg skal nok give ham en kabeltromle.

Desværre for svoger var trængslerne ikke forbi. Den 7. August var vi blevet lovet kraftig regn. Svoger bestemte sig for at lave et utæt vindue i kahytten. Om aftenen hjemme i stuen sad han og kiggede på de flotte lynudladninger og regnen der kom i tove. Klokkeren ca. 22.30 spørger min kære søster om han fik lukket kallechen!!!! Afgang mod Ry med 20 håndklæder, ned og lukke og tørre op. Idet han lukker, kunne han jo nok have brugt den før omtalte badehætte. I sit stille sind var han jo nok glad for, at de ikke havde fået syet kanterne på det nye tæppe. Nu mangler de bare at få løftet badestigen på plads igen.

Kærlig hilsen ”BIMA” F 38.

Lad os dog få nogle flere forbud, så medlemmerne har noget at skændes om!

SLADREBÆNKEN

Per, brobisse fra Gl. Rye, havde hørt at mudderbade skulle have en forskønnende og foryngende virkning. Det kunne han godt tænke sig, men det var vist temmelig kostbart. Nu var han dog så heldig at få et mudderbad helt gratis. Det var såmænd oppe i Gåsekrogen, en mørk aften, og lidt træt var Per måske, og så kan det jo være svært at finde den lige vej hen til båden. Om badet har virket, ja, det må andre bedømme. Jeg har ladet mig fortælle, at han nu kaldes ”Mudderkliren”.

Måger har vi jo i hobetal her på marinaen, til stor irritation for mange bådejere. Men nu kan mågerne andet end svine på kalecherne, man kan faktisk bruge dem som vejrprofeter.

Når mågerne ude fra vandet flyver ind over land, voldsomt skrigende, ja, så vil det være et varsel om regn og storm.

Hvis mågerne om foråret flyver langt ind over land, så bliver sommeren fugtig.

Sidder mågerne på vandoverfladen, bliver det godt vejr.

Hvis mågerne flakser omkring mastetoppen, og snapper efter vimplen, ja, da varsler det storm eller modvind.

Sætter mågerne sig på skibets vindside, da stilner stormen snart af.

Sætter de sig derimod på læsiden, da varer stormen ved.

Skriker mågerne meget om efteråret, varsler det hård vinter.

Vinteroplægningspladsen denne vinter på Skimminghøj.

Sidste efterår gik det også galt med uhensigtsmæssig placering af både på oplægningspladsen ude ved Skimminghøj, og derfor kridtes banen nok engang op. For det første har der i strid med reglerne ligget bådstativer og stået bådtrailere og flydt på pladsen før 1. oktober – og det er altså med til at ødelægge Ry Bådlaugs renommé, og med til at undergrave den aftale vores bestyrelse har indgået med kommunen om brug af pladsen. Kan vi ikke finde ud af at overholde overenskomsten med Kommunen, der jo ejer pladsen, kan det meget let gå så galt, at vi slet ikke kan få lov til at anvende pladsen. Husk det nu, ikke noget med at blokere området for opsætning af andres både før egen båd skal op.

For det andet kneb det sidste efterår også med at få bådene sat på plads efter reglerne om, at der skal fyldes op fra en ende af. Både på 24 fod og derover sættes til venstre, både på 24 fod og derunder sættes til højre. Man kan derfor vælge om man vil sætte sin 24 fods båd til højre eller venstre. (Det er en svær en). Hvis bådene anbringes med agterenden ind mod pladsen mindskes risikoen for tyveri og hærværk.

Også sidste efterår blev bådene sat hulter til bulter, og det bevirker, at der bliver alt for meget spildplads mellem bådene. Årsagen til rodet er blandt andet, som ovenfor anført, at enkelte medlemmer pla-

cerer deres stativ eller bådtrailer i rækken, selvom der går dage eller uger, inden båden kommer på land.

Husk videre, at bådstativer og bådtrailere skal være tydeligt mærket med ejers identitet, så man let kan findes, hvis et eller andet sker – og at Skimminghøjpladsen kun må anvendes af bådejere med fast plads i Ry Marina. Bådejere med en lejet plads kan dog få deres båd på pladsen, hvis der er ledig plads og kun hvis havnekontoret har givet tilladelse. Sidstnævnte bestemmelse er der også medlemmer, der hvert år overser.

Det er nødvendigt at stramme op på reglerne, da der eller ikke bliver plads til alle. Er du bare det mindste i tvivl om, hvor du må sætte din båd, så spørg forinden på havnekontoret.

Bådejere der ønsker deres båd på pladsen (både ejere og lejere) skal skrive sig på sedlen i klubhuset, så det er muligt at disponere pladsen så tidligt som muligt.

Og husk så at tilse din båd vintren igennem, det er ikke bestyrelsens ansvar at ringe til bådejerne for at fortælle, at der står 500 l vand ovenpå båden eller at afdækningen er blæst af.

Fejl med vand eller strøm meddeles bestyrelsen.

Hvis du selv bestiller håndværkere til vand eller strøm, komme du selv til at betale regningen!

Pladsen SKAL være rydet senest 15. maj.

Bestyrelsen

Afs.
Ry Bådlaug
Siimtoften 13
8680 Ry

Landgang.

Her på nippet til endegyldigt at skride ned af landgangsbroen for at gå i land, har jeg ladet mig sjæleligt drive tilbage til min glørværdige periode i den Kgl. Danske Marine, og her specielt det år, hvor jeg var en del af den danske knytnæve mod nord. Jeg var udstationeret et år på Marinestation Grønnedal, og der boede chefen for Grønlands Kommando også, nemlig kontreadmiral Kjølser, af hvem jeg engang fik en direkte admiralskideballe. Den slags plejede at gå kommandovejen nedad, men jeg fik den direkte.

Jeg havde på vejrstationen også udkigsvagt og skulle kipe med flaget for udgående skibe, og denne dag havde jeg helt glemt M/S Disko, der havde kippet med flaget. Admiralen var ude at gå tur og kunne derfor se, at stationen ikke svarede, og så kan det nok være at der faldt brænde ned.

Jeg blev idømt 2 dages skildvagt i fuld feltmæssig udrustning i middagspausen – til stor moro for for hele stationens besætning.

Senere fandt jeg ud af, at samme admiral Kjølser var marineattaché i Berlin og flittigt og forgæves advarede den danske regering om en mulig forestående tysk invasion i april 1940. Siden var han med til at sænke flåden i 1943, og nu sluttede hans karriere på Grønnedal.

Jeg har flere af hans bøger, og jeg har fundet ud af at han udover at være koleriker også havde lune. Det ses bl. a. i 'Orlogsliv og lune', og den har jeg kigget i igen og fundet et par anekdoter.

Den første foregår i sejlskibstiden, hvor flåden hver aften uddelte en pot rom til besætningen til forsødelse af det hårde liv. Der var dog en bådsmand, der var blevet noget fordrunken, så han fik en ration på 1/10 pot. Det gik godt et stykke tid, men bådsmanden syntes nok, det var lidt småligt, så han gik til den ansvarshavende og sagde: 'Jeg synes at 1/10 pot er for meget på en gang, kunne jeg ikke i stedet få 1/5 om morgenen og 1/5 om aftenen, så ville det passe mig meget bedre?' Officeren syntes det var en god idé, og sådan blev det. Man undrede sig dog over at romregnskabet derefter aldrig passede!

En lidt nyere historie er fra en af fregatterne, der havde inspektion af admiralen, der stod på broen sammen med skibets kaptajn. Så siger admiralen: 'Hold kursen på den hvide bøje derude!' Kaptajnen: 'Melder admiralen, at det er en fugl!'

Admiralen: 'Når admiralen siger, det er en bøje, så er det en bøje!' Det måtte man naturligvis bøje sig for, og lidt efter fløj fuglen, så sagde kaptajnen: 'Jeg melder admiralen at bøjen er fløjet!'

Med dette ønskes alle en god efterårssæson.

Den gamle redacteur

Niels Hovgaard

